

Arrest

nr. 205 730 van 21 juni 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. SAROLEA
Rue des Brasseurs 30
1400 NIVELLES

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 8 september 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 augustus 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 maart 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 april 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat O. TODTS loco advocaat S. SAROLEA en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten, Pashtun te zijn en 17 jaar oud te zijn. U woonde van geboorte tot vertrek in het dorp Sharif Khel (district Hesarak, provincie Nangarhar).

Uw vader was soldaat bij het nationale leger in Jalalabad.

Op een dag ontvoerden de Taliban uw vader. Op het moment van de ontvoering was u in het huis van uw oom langs moederskant in Sharif Khel. Uw moeder kwam naar het huis van uw oom en vertelde u wat er was gebeurd. U bleef een week in het huis van uw oom en keerde daarna terug naar uw huis.

2 of 3 weken later kwamen de Taliban naar uw huis om u te halen. Uw moeder verstopte u en vertelde aan de Taliban dat u in het huis van uw oom was. De Taliban sloegen uw moeder.

U keerde samen met uw moeder en uw twee broers terug naar het huis van uw oom. 3 dagen later verliet u Afghanistan. U reisde over land via Iran en Turkije tot België. U was ongeveer 8 maanden onderweg. U kwam aan in België op 8 september 2015 en vroeg op 9 september 2015 asiel aan.

U legde geen documenten voor ter ondersteuning van uw asielaanvraag.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen blijkt evenwel duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde herkomst uit het dorp Sharif Khel (district Hisarak, provincie Nangarhar). Voor de beoordeling van uw herkomst hield het Commissariaat-generaal rekening met de door u opgegeven leeftijd van 17 jaar (gehoorverslag CGVS, p. 3) en met het feit dat u zelf verklaarde dat u de oudste zoon van uw gezin bent en ook nog eens de oudste neef in de familie (zie verklaringen DVZ punt 17, gehoorverslag CGVS, p. 16, 19, 20, 21). Ondanks het feit dat u volgens uw eigen verklaringen al adolescent was toen u uit Afghanistan vertrok en u aldaar een centrale positie had binnen uw eigen familie, slaagde u er in het gehoor op het CGVS echter niet in te antwoorden op eenvoudige vragen over uw directe leefwereld in en rond het dorp Sharif Khel. Om deze reden kan het Commissariaat-generaal geen geloof hechten aan uw beweerde herkomst uit dit dorp.

Ten eerste stelt het Commissariaat-generaal vast dat u nauwelijks informatie kon geven over de beweerde landbouwactiviteiten van uw familie of over landbouwtradities in uw regio, dit terwijl uit uw verklaringen blijkt dat een goed deel van het inkomen van uw gezin afhankelijk is van landbouw. Zo wist u niet hoeveel grond of hoeveel velden uw gezin bezat (gehoorverslag CGVS, p. 4), kon u niet antwoorden op de vraag hoe de landbouwer die jullie grond bewerkte op deze velden de aardappelen kweekte en kon u evenmin aangeven hoe deze landbouwer de hasjiesj kweekte en oogstte (gehoorverslag CGVS, p. 12). Hoewel u zelf beweerde dat uw vader de hasjiesj meteen na de oogst

verkochte, bleek u niet eens te weten in welk seizoen de hasjiesj werd geoogst (gehoorverslag CGVS, p. 13). U kon voorts ook niet vertellen wat er gebeurde nadat de hasjiesj van het veld werd gehaald. Eerst beweerde u dat de landbouwer er hasjiesj van maakte en dat uw vader het verkocht. Toen echter werd gevraagd hoe de landbouwer deze hasjiesj maakte, gaf u andermaal aan dat u dit niet wist (gehoorverslag CGVS, p. 13) en beweerde u vervolgens dat de dealer recht naar de velden kwam om de hasjiesj van uw vader te kopen (gehoorverslag CGVS, p. 14). In deze opeenvolgende verklaringen wekt u zeer sterk de indruk dat u uw antwoorden meermaals hebt aangepast om uw uiterst gebrekkige kennis over de landbouw te verbergen. Zelfs indien u zelf niet rechtstreeks betrokken zou zijn geweest bij het kweken van de gewassen en zelfs indien de velden van uw gezin zich een "beetje ver" van uw huis zouden hebben bevonden, zoals u zelf beweerde (gehoorverslag CGVS, p. 12), mag men verwachten dat de oudste zoon van het gezin wel degelijk op de hoogte zou zijn van de landbouwactiviteiten die zich op deze velden afspelen. Dit is des te meer zo wanneer de gewassen op deze velden een bron van inkomen voor het gezin vormen.

Over de overige landbouw in het dorp kon u evenmin informatie bieden. Zo verklaarde u vreemd genoeg dat u niet wist wat er werd gekweekt op de velden van uw oom langs moederskant, hoewel deze oom op wandelafstand van uw huis zou hebben gewoond (gehoorverslag CGVS, p. 15, 20). Verder kon u ook over de overige velden in de streek geen informatie verschaffen. Hoewel u zelf aangaf dat er velden rond het dorp lagen (gehoorverslag CGVS, p. 12) en dat men er een beetje maïs en tarwe kweekte (gehoorverslag CGVS, p. 8), slaagde u er niet in te antwoorden op de vraag in welk seizoen deze gewassen werden geoogst ("Ik heb geen enkel idee", "Ik weet het niet", gehoorverslag CGVS, p. 14, 15). Toen er vragen werden gesteld over de irrigatie, gaf u weliswaar aan dat de velden via waterputten en via "kleine stromen" werden geïrrigeerd, maar kon u andermaal niet uitleggen hoe dit systeem met de kleine stromen werkte (gehoorverslag CGVS, p. 26).

Het is evenzeer bevreemdend vast te stellen dat u aangaf dat er geen noten worden gekweekt in de streek waar u zou hebben gewoond. Deze verklaring stemt andermaal niet overeen met de aan ons beschikbare informatie van UNFRA, die aangeeft dat het district Hisarak een bekende producent van walnoten is en dat er ook in de vallei van Sharif Khel zelf walnoten worden gekweekt (gehoorverslag CGVS, p. 28; zie informatie toegevoegd aan uw dossier).

Gezien uw uiterst gebrekkige landbouwkennis kan het Commissariaat-generaal dan ook reeds geen geloof hechten aan uw bewering dat u van geboorte tot vertrek in een landelijk dorp in Afghanistan zou hebben gewoond.

Ten tweede stelt het Commissariaat-generaal vast dat uw beschrijving van de omgeving rond het dorp Sharif Khel niet accuraat is. In het gehoor op het CGVS gaf u eerst en vooral tot twee keer toe aan dat het dorp Kafar Khel aan dezelfde kant van de waterstroom als Sharif Khel ligt (gehoorverslag CGVS, p. 8, 12). U bevestigde dit nog eens aan de hand van een tekening (zie tekening toegevoegd aan gehoorverslag). Deze beschrijving is echter duidelijk in strijd met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Uit de satellietbeelden van Mapcarta, de kaart van OCHA en de kaart van AIMS blijkt immers ontegensprekelijk dat Kafar Khel zich aan de overkant van de rivier bevindt en dat er langs de kant van Sharif Khel zelf enkel een bergmassief langs de waterstroom loopt (zie informatie toegevoegd aan uw dossier). In het licht van deze vaststelling is het dan ook geenszins aannemelijk dat u zelf langdurig in Sharif Khel zou hebben gewoond.

Verder in het gehoor slaagde u er wel in de bergen van Abzingani te noemen, maar bleek u dan weer niet te weten waar Torkani en Aman Kot lagen, twee bergen die zich nochtans dicht bij Sharif Khel bevinden en ook hogere toppen hebben dan de door u genoemde Abzingani (gehoorverslag CGVS, p. 7, 8; zie informatie toegevoegd aan uw dossier).

Ten slotte bracht u ook een school in Qader Khel ter sprake, die volgens uw verklaringen enkel voor jongens toegankelijk zou zijn (gehoorverslag CGVS, p. 10). Ook hier dient te worden opgemerkt dat deze verklaring in strijd is met de aan ons beschikbare informatie van UNICEF, waaruit blijkt dat de school in Qader Khel zowel mannelijke als vrouwelijke leerlingen telt (zie informatie toegevoegd aan uw dossier).

Ook uw inaccuraten en gebrekkige beschrijvingen van de omgeving rond Sharif Khel ondermijnen kortom de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit dit dorp.

Ten derde merkt het Commissariaat-generaal op dat ook uw verklaringen over een recent incident in Hisarak aantonen dat u niet in dit district verbleef voor uw vertrek naar Europa. In het gehoor op het CGVS vermeldde u de moord op Talibanleider Lal Mohammad in het districtscentrum, waarover iedereen in het dorp zou hebben gesproken (gehoorverslag CGVS, p. 34). Toen u werd gevraagd hoe lang voor uw eigen vertrek deze moord had plaatsgevonden, gaf u echter tot drie keer toe aan dat u dit niet wist (gehoorverslag CGVS, p. 34). Het is niet geloofwaardig dat u zich niet zou herinneren wanneer deze veelbesproken moord zou zijn gepleegd. Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt werd Lal Mohammad immers omgebracht in januari 2015, dat wil zeggen op of rond het moment van uw eigen vertrek uit Afghanistan, 8 maanden voor uw asielaanvraag in België op 9 september 2015 (zie verklaringen over reisweg in verklaringen DVZ punt 32; gehoorverslag CGVS, p. 28). Indien u daadwerkelijk in Sharif Khel zou hebben gewoond, neemt het Commissariaat-generaal dan ook aan dat u er eenvoudig in zou slagen om dit incident bij benadering te situeren in de tijd.

Ten slotte stelt het Commissariaat-generaal vast dat u geen documenten hebt voorgelegd om uw beweerde herkomst uit het district Hisarak te staven. Nochtans beweerde u over een taskara (een Afghaans identiteitsdocument) te beschikken dat bij u thuis lag (gehoorverslag CGVS, p. 32). Hoewel u beweerde na aankomst in België geen contact meer te hebben gehad met uw familie, gaf u aan dat u tijdens uw reis naar België wel nog in contact stond met uw familie (gehoorverslag CGVS, p. 22). U had hen dan ook kunnen vragen achter uw taskara. Het lijkt er dan ook sterk op dat u uw taskara achterhoudt daar de inhoud (en vooral uw woonplaats) niet overeen zou stemmen met uw verklaringen.

De overige door u vermelde plaatsen, personen en incidenten in Hisarak kunnen eenvoudig ingestudeerd worden en kunnen als dusdanig geenszins aantonen dat u ooit in Sharif Khel zou hebben gewoond. Bepaalde verklaringen die u hebt afgelegd in het gehoor op het CGVS hadden overigens een duidelijk ingestudeerd karakter. Zo bleek u wel de namen van de districten rond Hisarak te kennen, maar kon u niet vertellen waar deze districten lagen (gehoorverslag CGVS, p. 7), dit ondanks het feit dat Sharif Khel zich zeer dicht bij het district Surobi of Khaki Jabbar bevindt (zie kaarten toegevoegd aan uw dossier). U kende daarnaast ook de namen van de provincies rond Hisarak, maar kon dan weer niet uitleggen in welke provincies de eerder genoemde districten lagen (gehoorverslag CGVS, p. 7). Dit wijst er duidelijk op dat een groot deel van uw beperkte kennis ingestudeerd van aard is.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Hisarak in de provincie Nangarhar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen over uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u voor uw komst naar België in Hisarak heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.

Volledigheidshalve merkt het Commissariaat-generaal op dat de door u aangehaalde feiten hoe dan ook niet geloofwaardig zijn, dit om onderstaande redenen.

Ten eerste kan er geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat uw vader als soldaat voor het nationale leger werkte. In het gehoor op het CGVS kon u immers geen enkele informatie verschaffen over deze beweerde werkzaamheden van uw vader. Zo kon u niet antwoorden op de vragen of hij een opleiding had gekregen, op welke exacte plaats en voor welke divisie hij werkte, hoe zijn overste heette, welke taken hij had en of hij ooit had deelgenomen aan gevechten (gehoorverslag CGVS, p. 17, 18, 19). U kon evenmin aangeven welke rang uw vader had, of hij ooit promotie had gekregen en hoe zijn documenten van het leger eruitzagen (gehoorverslag CGVS, p. 18, 19). U kon enkel en alleen antwoorden dat hij een handgeweer zou hebben gedragen (gehoorverslag CGVS, p. 18). Rekening houdend met het feit dat u de oudste zoon van het gezin zou zijn, kan het Commissariaat-generaal niet aannemen dat uw vader u nooit iets zou hebben uitgelegd (gehoorverslag CGVS, p. 19). Bovendien legde u geen enkel document voor ter ondersteuning van uw bewering dat uw vader een soldaat zou zijn. Om bovenstaande redenen acht het Commissariaat-generaal het niet geloofwaardig dat uw vader als soldaat voor het nationale leger werkte.

Ten tweede dient te worden vastgesteld dat het door u beschreven verloop van de gebeurtenissen niet plausibel is. In het gehoor op het CGVS gaf u zelf aan dat meerdere jongens uit de streek reeds werden meegenomen door de Taliban en dat uw vader recent bij u thuis werd ontvoerd door deze groepering (gehoorverslag CGVS, p. 33, 35, 37). In deze context is het niet plausibel dat u na amper een week zou terugkeren naar de plaats waar uw vader werd ontvoerd om de eenvoudige reden dat er onvoldoende

kamers waren in het huis van uw oom (gehoorverslag CGVS, p. 39). Het is overigens evenmin plausibel dat u na het laatste bezoek van de Taliban meteen zou terugkeren naar het huis van uw oom. Volgens uw eigen verklaringen had uw moeder immers meegedeeld aan de Taliban dat u zich bij uw oom bevond (gehoorverslag CGVS, p. 37), waardoor men zou veronderstellen dat de Taliban u ook op deze plaats zouden gaan zoeken. De door u beschreven verplaatsingen in het dorp vallen kortom niet te rijmen met de door u ingeroepen vrees voor vervolging ten aanzien van de Taliban.

Gelet op wat voorafgaat, maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het

ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaatgeneraal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In het enige middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A, §2 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, van de artikelen 48/5, 57/6/2 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van de bestuurshandelingen, van het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen en van het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk, onder andere, men recht op een eerlijke administratieve procedure heeft en de administratie serieus en zorgvuldig werkt.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt de asielaanvraag van de verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen de verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad evenmin geloof hechten aan verzoekers asielaanvraag. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast: “(...)

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen blijkt evenwel duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde herkomst uit het dorp Sharif Khel (district Hisarak, provincie Nangarhar). Voor de beoordeling van uw herkomst hield het Commissariaat-generaal rekening met de door u opgegeven leeftijd van 17 jaar (gehoorverslag CGVS, p. 3) en met het feit dat u zelf verklaarde dat u de oudste zoon van uw gezin bent en ook nog eens de oudste neef in de familie (zie verklaringen DVZ punt 17, gehoorverslag CGVS, p. 16, 19, 20, 21).

Ondanks het feit dat u volgens uw eigen verklaringen al adolescent was toen u uit Afghanistan vertrok en u aldaar een centrale positie had binnen uw eigen familie, slaagde u er in het gehoor op het CGVS echter niet in te antwoorden op eenvoudige vragen over uw directe leefwereld in en rond het dorp Sharif Khel. Om deze reden kan het Commissariaat-generaal geen geloof hechten aan uw beweerde herkomst uit dit dorp.

Ten eerste stelt het Commissariaat-generaal vast dat u nauwelijks informatie kon geven over de beweerde landbouwactiviteiten van uw familie of over landbouwtradities in uw regio, dit terwijl uit uw verklaringen blijkt dat een goed deel van het inkomen van uw gezin afhankelijk is van landbouw. Zo wist u niet hoeveel grond of hoeveel velden uw gezin bezat (gehoorverslag CGVS, p. 4), kon u niet antwoorden op de vraag hoe de landbouwer die jullie grond bewerkte op deze velden de aardappelen kweekte en kon u evenmin aangeven hoe deze landbouwer de hasjiesj kweekte en oogstte (gehoorverslag CGVS, p. 12). Hoewel u zelf beweerde dat uw vader de hasjiesj meteen na de oogst verkocht, bleek u niet eens te weten in welk seizoen de hasjiesj werd geoogst (gehoorverslag CGVS, p. 13). U kon voorts ook niet vertellen wat er gebeurde nadat de hasjiesj van het veld werd gehaald. Eerst beweerde u dat de landbouwer er hasjiesj van maakte en dat uw vader het verkocht. Toen echter werd gevraagd hoe de landbouwer deze hasjiesj maakte, gaf u andermaal aan dat u dit niet wist (gehoorverslag CGVS, p. 13) en beweerde u vervolgens dat de dealer recht naar de velden kwam om de hasjiesj van uw vader te kopen (gehoorverslag CGVS, p. 14). In deze opeenvolgende verklaringen wekt u zeer sterk de indruk dat u uw antwoorden meermaals hebt aangepast om uw uiterst gebrekkige kennis over de landbouw te verbergen. Zelfs indien u zelf niet rechtstreeks betrokken zou zijn geweest bij het kweken van de gewassen en zelfs indien de velden van uw gezin zich een "beetje ver" van uw huis zouden hebben bevonden, zoals u zelf beweerde (gehoorverslag CGVS, p. 12), mag men verwachten dat de oudste zoon van het gezin wel degelijk op de hoogte zou zijn van de landbouwactiviteiten die zich op deze velden afspelen. Dit is des te meer zo wanneer de gewassen op deze velden een bron van inkomen voor het gezin vormen.

Over de overige landbouw in het dorp kon u evenmin informatie bieden. Zo verklaarde u vreemd genoeg dat u niet wist wat er werd gekweekt op de velden van uw oom langs moederskant, hoewel deze oom op wandelafstand van uw huis zou hebben gewoond (gehoorverslag CGVS, p. 15, 20). Verder kon u ook over de overige velden in de streek geen informatie verschaffen. Hoewel u zelf aangaf dat er velden rond het dorp lagen (gehoorverslag CGVS, p. 12) en dat men er een beetje maïs en tarwe kweekte (gehoorverslag CGVS, p. 8), slaagde u er niet in te antwoorden op de vraag in welk seizoen deze gewassen werden geoogst ("Ik heb geen enkel idee", "Ik weet het niet", gehoorverslag CGVS, p. 14, 15). (...)

Het is evenzeer bevreemdend vast te stellen dat u aangaf dat er geen noten worden gekweekt in de streek waar u zou hebben gewoond. Deze verklaring stemt andermaal niet overeen met de aan ons beschikbare informatie van UNFRA, die aangeeft dat het district Hisarak een bekende producent van walnoten is en dat er ook in de vallei van Sharif Khel zelf walnoten worden gekweekt (gehoorverslag CGVS, p. 28; zie informatie toegevoegd aan uw dossier).

Gezien uw uiterst gebrekkige landbouwkennis kan het Commissariaat-generaal dan ook reeds geen geloof hechten aan uw bewering dat u van geboorte tot vertrek in een landelijk dorp in Afghanistan zou hebben gewoond.

Ten tweede stelt het Commissariaat-generaal vast dat uw beschrijving van de omgeving rond het dorp Sharif Khel niet accuraat is. In het gehoor op het CGVS gaf u eerst en vooral tot twee keer toe aan dat het dorp Kafar Khel aan dezelfde kant van de waterstroom als Sharif Khel ligt (gehoorverslag CGVS, p. 8, 12). U bevestigde dit nog eens aan de hand van een tekening (zie tekening toegevoegd aan gehoorverslag). Deze beschrijving is echter duidelijk in strijd met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Uit de satellietbeelden van Mapcarta, de kaart van OCHA en de kaart van AIMS blijkt immers ontegensprekelijk dat Kafar Khel zich aan de overkant van de rivier bevindt en dat er langs de kant van Sharif Khel zelf enkel een bergmassief langs de waterstroom loopt (zie informatie toegevoegd aan uw dossier). In het licht van deze vaststelling is het dan ook geenszins aannemelijk dat u zelf langdurig in Sharif Khel zou hebben gewoond.

Verder in het gehoor slaagde u er wel in de bergen van Abzingani te noemen, maar bleek u dan weer niet te weten waar Torkani en Aman Kot lagen, twee bergen die zich nochtans dicht bij Sharif Khel bevinden en ook hogere toppen hebben dan de door u genoemde Abzingani (gehoorverslag CGVS, p. 7, 8; zie informatie toegevoegd aan uw dossier).

Ten slotte bracht u ook een school in Qader Khel ter sprake, die volgens uw verklaringen enkel voor jongens toegankelijk zou zijn (gehoorverslag CGVS, p. 10). Ook hier dient te worden opgemerkt dat deze verklaring in strijd is met de aan ons beschikbare informatie van UNICEF, waaruit blijkt dat de school in Qader Khel zowel mannelijke als vrouwelijke leerlingen telt (zie informatie toegevoegd aan uw dossier).

Ook uw inaccuraat en gebrekkige beschrijvingen van de omgeving rond Sharif Khel ondermijnen kortom de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit dit dorp.

Ten derde merkt het Commissariaat-generaal op dat ook uw verklaringen over een recent incident in Hisarak aantonen dat u niet in dit district verbleef voor uw vertrek naar Europa. In het gehoor op het CGVS vermeldde u de moord op Talibanleider Lal Mohammad in het districtscentrum, waarover iedereen in het dorp zou hebben gesproken (gehoorverslag CGVS, p. 34). Toen u werd gevraagd hoe lang voor uw eigen vertrek deze moord had plaatsgevonden, gaf u echter tot drie keer toe aan dat u dit niet wist (gehoorverslag CGVS, p. 34). Het is niet geloofwaardig dat u zich niet zou herinneren wanneer deze veelbesproken moord zou zijn gepleegd. Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt werd Lal Mohammad immers omgebracht in januari 2015, dat wil zeggen op of rond het moment van uw eigen vertrek uit Afghanistan, 8 maanden voor uw asielaanvraag in België op 9 september 2015 (zie verklaringen over reisweg in verklaringen DVZ punt 32; gehoorverslag CGVS, p. 28). Indien u daadwerkelijk in Sharif Khel zou hebben gewoond, neemt het Commissariaat-generaal dan ook aan dat u er eenvoudig in zou slagen om dit incident bij benadering te situeren in de tijd.

Ten slotte stelt het Commissariaat-generaal vast dat u geen documenten hebt voorgelegd om uw beweerde herkomst uit het district Hisarak te staven. Nochtans beweerde u over een taskara (een Afghaans identiteitsdocument) te beschikken dat bij u thuis lag (gehoorverslag CGVS, p. 32). Hoewel u beweerde na aankomst in België geen contact meer te hebben gehad met uw familie, gaf u aan dat u tijdens uw reis naar België wel nog in contact stond met uw familie (gehoorverslag CGVS, p. 22). U had hen dan ook kunnen vragen achter uw taskara. Het lijkt er dan ook sterk op dat u uw taskara achterhoudt daar de inhoud (en vooral uw woonplaats) niet overeen zou stemmen met uw verklaringen.

De overige door u vermelde plaatsen, personen en incidenten in Hisarak kunnen eenvoudig ingestudeerd worden en kunnen als dusdanig geenszins aantonen dat u ooit in Sharif Khel zou hebben gewoond. Bepaalde verklaringen die u hebt afgelegd in het gehoor op het CGVS hadden overigens een duidelijk ingestudeerd karakter. Zo bleek u wel de namen van de districten rond Hisarak te kennen, maar kon u niet vertellen waar deze districten lagen (gehoorverslag CGVS, p. 7), dit ondanks het feit dat Sharif Khel zich zeer dicht bij het district Surobi of Khaki Jabbar bevindt (zie kaarten toegevoegd aan uw dossier). U kende daarnaast ook de namen van de provincies rond Hisarak, maar kon dan weer niet uitleggen in welke provincies de eerder genoemde districten lagen (gehoorverslag CGVS, p. 7). Dit wijst er duidelijk op dat een groot deel van uw beperkte kennis ingestudeerd van aard is.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Hisarak in de provincie Nangarhar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen over uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u voor uw komst naar België in Hisarak heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. (...)"

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

2.4. Verzoeker tracht zijn onwetendheid omtrent de landbouwactiviteiten van zijn eigen familie of over de landbouwtradities in zijn regio te verschonen door te wijzen op het feit dat hij nooit heeft deelgenomen aan zulke activiteiten en tradities, hij thuis moest helpen, nooit naar school is geweest en godsdienstonderwijs volgde, waardoor hij ongeletterd is en bijgevolg niet kan worden verwacht dat hij kennis heeft over landbouw. De Raad is echter van mening dat zelfs indien verzoeker niet rechtstreeks betrokken zou zijn geweest bij het kweken van gewassen mag er van verzoeker wel degelijk worden verwacht dat hij op de hoogte was van de landbouwactiviteiten die zich op deze velden afspelen. Hierbij komt ook dat verzoeker niet wist wat er gekweekt werd op de velden van zijn oom langs moederkant, terwijl deze oom op wandelafstand zou hebben gewoond noch had hij nauwelijks informatie over de overige velden in de streek. Het betoog dat verzoeker verstrekt waar hij voorhoudt enkel zijn moeder te

hebben geholpen, de Koran te hebben bestudeerd en spelen met de jongens in de buurt ter verschoning van zijn onwetendheid kan de Raad immers niet overtuigen. De Raad acht het niet aannemelijk dat verzoeker, een adolescent en oudste zoon van een landbouwersfamilie, geen gedetailleerdere en correcte informatie kan verschaffen over de landbouwactiviteiten van zijn familie en de landbouwactiviteiten in zijn regio. Evenmin kan de Raad geloof hechten aan het door hem geschetste bestaan dat hij daar heeft geleid. Verzoeker brengt een profiel naar voor dat niet strookt met de rurale omgeving waarin hij beweert te zijn opgegroeid. Van verzoeker, wiens familie landbouwgronden heeft en wiens vader instaat voor de verkoop van de opbrengsten, kan dan ook wel degelijk meer en gedetailleerde informatie hierover worden verwacht. Het is eveneens niet onredelijk dat verzoeker in de gegeven omstandigheden meer kan vertellen over de velden van zijn oom.

Waar verzoeker stelt ongeletterd en ongeschoold te zijn, toont hij niet aan dat dit de verstandelijke vermogens aantast waardoor hij niet in staat zou zijn om informatie te geven over elementaire aspecten van zijn dagelijkse leven en bezigheden van zijn familie in zijn regio van herkomst. Het argument dat zijn moeder niet toeliet dat hij het werk van zijn vader zou overnemen en moest blijven studeren in de moskee, acht de Raad ook niet overtuigend. Gelet op de heersende patriarchale cultuur in Afghanistan, hetgeen van algemene bekendheid is, overtuigt verzoeker dan ook niet.

Waar verzoeker met betrekking tot zijn onwetendheid over het kweken van walnoten in de streek oppert dat hij tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de vraag heeft gesteld of er "walnoten" werd bedoeld bij de vraag of er noten in zijn streek werden gekweekt waarop de verwerende partij niet heeft geantwoord en dat dit hem heeft "kunnen" misleiden, meent de Raad dat dit een louter hypothetische bewering is. De Raad ziet bovendien niet in waarin verzoeker misleid zou kunnen geweest zijn. Door de verwerende partij werd vervolgens immers tweemaal de vraag gesteld of er "noten" werden gekweekt in zijn streek van herkomst waarop verzoeker tweemaal ontkennend antwoordde (stuk 5, gehoorverslag, p. 28). Het hoeft geen betoog dat er onder de noemer "noten" ook walnoten begrepen zijn. Het is de Raad niet duidelijk op welke wijze verzoeker de vraag heeft kunnen interpreteren in die zin dat hij er van is uitgegaan dat walnoten hier niet kunnen worden bijgerekend.

Ook wat betreft zijn onwetendheid omtrent de omgeving rond zijn beweerde dorp van herkomst verwijst verzoeker ter verschoning naar zijn dagelijkse bezigheid, waaraan echter zoals hoger vermeld de Raad geen geloof kan hechten.

Waar verzoeker zijn ongeschooldheid, onbaatzuchtigheid en leeftijd inroept ter verschoning van de vaststellingen met betrekking tot zijn verklaringen van de omgeving rond zijn dorp, wijst de Raad er opnieuw op dat dergelijke kennis deel uitmaakt van het dagelijkse leven van een adolescent in een ruraal dorp. Om te weten of het dorp Kafar Khel al dan niet aan dezelfde kant van de waterstroom ligt als Sharif Khel is immers geen schoolse kennis vereist. Het argument dat hij nooit andere plaatsen in Afghanistan heeft bezocht, kan niet volstaan. Verzoeker verklaarde immers tweemaal dat Khafar Khel aan dezelfde kant als zijn dorp gelegen was en dat hij het dorp "naar beneden" kon zien liggen (stuk 5, gehoorverslag, p. 8, 12). Verzoekers voorgehouden "onbaatzuchtigheid" wordt niet nader toegelicht en acht de Raad hier volstrekt irrelevant. Waar verzoeker zich de vraag stelt hoe hij namen van bergen zou kunnen kennen zonder dat hij dit ooit heeft leren kennen, gaat hij voorbij aan de gedane vaststelling dat hij wel de namen kan geven van de bergen van Abzingani, die verder liggen dan de twee bergen die dichterbij zijn beweerde dorp van herkomst liggen.

De verklaring dat hij enkel jongens heeft zien binnengaan in de door hem genoemde school is slechts een *post factum* verklaring. Tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd tweemaal de vraag gesteld of dit een school voor jongens of meisjes was, waar verzoeker telkens te kennen gaf dat deze school enkel voor jongens was (stuk 5, gehoorverslag, p 10). Bovendien stelt de Raad vast dat verzoeker tijdens voormeld gehoor verklaard heeft dat hij nooit naar andere dorpen is geweest en dat hij deze school tussen de dorpen Jamar Khel en Qader Khel situeert (stuk 5, gehoorverslag, p. 9, 10) waardoor verzoekers argument dat hij dacht dat de school enkel voor jongens was omdat hij daar enkel jongens heeft "zien" binnengaan, geloofwaardigheid ontbeert.

Ook wat betreft de vaststelling dat verzoeker de moord op de talibanleider Lal Mohammad in het districtscentrum niet in de tijd kan situeren, verschoont verzoeker zijn onwetendheid niet door opnieuw te verwijzen naar zijn leeftijd, ongeschooldheid en onbaatzuchtigheid. De Raad stelt vast dat verzoeker tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in staat is gebleken om bepaalde gebeurtenissen in de tijd te situeren (stuk 5, gehoorverslag, p. 16, 19, 28, 30, 39). Zijn ongeschooldheid, leeftijd en "onbaatzuchtigheid" kunnen verzoekers onwetendheid niet verschonen te meer hij zelf heeft aangegeven dat iedereen in het dorp erover sprak en het gebeurde op of rond het ogenblik van zijn vertrek uit Afghanistan, waardoor verzoeker zelfs over een recent referentiepunt beschikt om deze gebeurtenis te situeren.

Wat betreft de door verzoeker per aanvullende nota's bijgebrachte taskara, moet worden opgemerkt dat hoewel deze taskara niet vertaald is, hoe dan ook geen enkele indicatie kan geven van verzoekers recente herkomst.

Verzoeker slaagt er bijgevolg niet in aannemelijk te maken dat hij afkomstig is uit het dorp Sharif Khel in het district Hisarak in de provincie Nangarhar. Gezien verzoeker er niet in slaagt zijn recent verblijf daar aannemelijk te maken kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan zijn asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat verzoeker voor zijn komst naar België aldaar heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens zijn verklaringen ten gevolge zijn verblijf in deze regio hebben voorgedaan.

2.5. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.6. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Aan verzoekers Afghaanse nationaliteit wordt niet getwijfeld. Verzoeker maakt echter niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit het dorp Sharif Khel in het district Hisarak in de provincie Nangarhar, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad besluit dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren over de verblijfplaats(en) van verzoeker voor zijn komst naar België of over de vraag of hij afkomstig is uit een regio in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet waar geen risico aanwezig is.

De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad besluit dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Wat betreft de informatie over de veiligheidssituatie in verzoeker beweerde regio van herkomst moet worden opgemerkt dat deze gelet op wat voorafgaat niet dienstig is.

2.7. Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, §2, a, b en c van de Vreemdelingenwet.

2.8. Betreffende de verwijzing van verzoekende partij naar artikel 3 van het EVRM, wijst de Raad erop dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.9. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoont.

2.10. Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt evenwel dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet

geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig juni tweeduizend achttien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF